

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **Rádio Student, s. r. o.**, se sídlem Gorkého 970/45, Brno, zastoupené Mgr. Ing. Janem Vavřinou, advokátem se sídlem Na Poříčí 1046, Praha 1, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 7. 2013, sp. zn. 2011/802/zab, čj. STR/3815/2013, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) ROUTE RADIO s. r. o., se sídlem Stavební 992, Ostrava – Poruba, 2) NONSTOP s. r. o., se sídlem M. Hübnerové 12, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 2. 2014, čj. 9 A 172/2013 - 59,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná výrokem I. rozhodnutí označeného v záhlaví udělila společnosti RADIO IBUR s. r. o. licenci k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Brno město 2 96,4 MHz/200 W pro program Radio Rubi na dobu 8 let. Prvním odstavcem výroku II. zamítla žádost žalobkyně o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu Free Rádio prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím stejného souboru technických parametrů. V dalších odstavcích výroku II. zamítla žádosti dalších žadatelů o udělení licence.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud rozsudkem ze dne 12. 2. 2014, čj. 9 A 172/2013 - 59, rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[3] Proti rozsudku městského soudu podala žalovaná (stěžovatelka) blanketní kasační stížnost. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 4. 2014 vzala stěžovatelka kasační stížnost v plném rozsahu zpět. Projev vůle stěžovatelky nevzbuzuje žádné pochybnosti, pokud jde o jeho obsah.

[4] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[5] V posuzované věci stěžovatelka vzala kasační stížnost v plném rozsahu zpět v době, kdy o ní dosud nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto. Nejvyšší správní soud proto v této věci zastavil řízení podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle § 60 odst. 3 s. ř. s. platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení pak Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě však Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení splnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jim vznikly náklady, neuložil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. dubna 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu